

REPUBLIKA E KOSOVËS
Republika Kosova - Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court

Priština, 15. oktobar 2010.
Ref. br.: RK 51/10

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI 26/09

g. Ekrem Gashi

protiv

Centralne banke Republike Kosovo

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija, i
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Ekrem Gashi, stanovnik Prištine.

Tužena stranka

2. Tužena stranka jeste Centralna banka Republike Kosovo (u daljem tekstu: Centralna banka) kao pravni naslednik Uprave za bankarstvo i platni promet Kosova (u daljem tekstu: BPAK), koja je bila poslodavac podnosioca zahteva u vreme događaja.

Kopje e detyruar
Overena kopija
Соплика Копы

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva se žali da je otpušten od strane BPAK-a kršeći važeći zakon na Kosovu i da nisu ispoštovane odluke Sudova da se vrati na svoje pređašnje radno mesto. On poziva na to da je počinjen prekršaj članova 49 i 54 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: "Ustav").

Pravna osnova

4. Član 113 (7) Ustava, članovi 20 i 22 (7) i (8) Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 16. decembra 2008, (br. 03/L-121), (u daljem tekstu: "Zakon") i član 54 (b) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: "Poslovnik o radu").

Postupak pred Sudom

5. Podnesak je zaveden 9. jula 2009. i saopšten BPAK-u na komentare.
6. Dana 22. januara 2010. godine, BPAK je podneo odgovor ovom Sudu.
7. Dana 15. juna 2010. godine, Komisija za razmatranje sastavljena od sudija Kadri Kryeziu (predsedavajući), Enver Hasani i Iliriana Islami razmotrila je izveštaj sudije Roberta Carolana i dala je preporuku Sudu o neprihvatljivosti podneska.

Činjenice

8. Podnosilac zahteva radio je kao vozač za BPAK, shodno ugovoru o radnom odnosu sklopljenim između stranaka dana 1. februara 2001.
9. Dana 19. marta 2002, BPAK je raskinuo ugovor o radnom odnosu podnosioca zahteva, navodno usled nedoličnog ponašanja.
10. Dana 26. januara 2005, podnosilac zahteva podneo je tužbu Opštinskom sudu u Prištini u kojoj je osporio svoje otpuštanje. Opštinski sud je našao da raskid ugovora o radnom odnosu podnosioca zahteva od strane poslodavca, nije izvršen u skladu sa važećim zakonom na Kosovu i stoga ga je poništio. Pored toga, Opštinski sud je naložio BPAK-u da vrati podnosioca zahteva na njegovo radno mesto i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 639.60 evra.
11. Opštinski sud je našao da je poslodavac prekršio član 11 (5) Uredbe UNMIK-a (2001/27) o osnovnom zakonu o radu (u daljem tekstu "Uredba UNMIK-a 2001/27"), i zaključio je da poslodavac nije preispitao odluku o raskidu radnog odnosa kao što je zahtevano od strane podnosioca zahteva, pošto u skladu sa članom 178 (2) Zajedničkog zakona o radu, poslodavac je trebalo da odloži raskid ugovora o radnom odnosu u slučajevima u kojima je podnosilac zahteva zatražio preispitivanje istog. Po gledištu Opštinskog suda, Zajednički zakon o radu bio je na snazi na Kosovu, u skladu sa Uredbom UNMIK-a 1999/24 o zakonu važećem na Kosovu (u daljem tekstu Uredba 1999/24") izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a (2000/59).
12. Dana 10. juna 2005. godine Okružni sud u Prištini podržao je odluku i pravno obrazloženje Opštinskog suda u Prištini i odbacio je žalbu BPAK-a. Okružni sud je našao da je ugovor o radnom odnosu podnosioca zahteva raskinut u suprotnosti sa Zakonom o osnovnim pravima iz radnog odnosa – kao važećim zakonom na Kosovu – pošto je BPAK održao direktno sastanak sa podnosiocem zahteva i saopštio mu je osnovu za raskid ugovora o radnom odnosu a da mu nije pružio prethodno objašnjenje o nameri i osnovi za njegovo otpuštanje i pokrenuo disciplinski postupak

protiv podnosioca zahteva. BPAK je, stoga, delovao na nezakoniti način, u suprotnosti sa odredbama gore pomenutog zakona.

13. Dana 6. septembra 2005, Opštinski sud u Prištini potvrdio je svoju odluku od 26. januara 2005, potvrđenu od strane Okružnog suda u Prištini dana 10. juna 2005, i odbacio je tužbu BPAK-a da kosovski sudovi nisu bili nadležni da deluju u pogledu tužbe podnosioca zahteva. Opštinski sud u Prištini dalje je zaključio da žalba podneta od strane BPAK-a Vrhovnom sudu ne sprečava izvršenje odluke od 26. januara 2005.
14. Dana 24. januara 2006. godine Vrhovni sud Kosova dozvolio je da zahtev BPAK-a za reviziju i preinačio je odluke Opštinskog suda u Prištini i Okružnog suda u Prištini, sa time da je tužba podnosioca zahteva odbačena kao neosnovana. Pravno obrazloženje Vrhovnog suda zasnovano je na činjenici da je obaveštenje koje navodi razloge za raskid ugovora o radnom odnosu pruženo zaposlenom dovoljno i u skladu sa Uredbom UNMIK-a (2001/27), koja je imala prvenstvo nad svim drugim zakonodavnim aktima koji nisu bili u skladu sa istom.

Navodi podnosioca zahteva

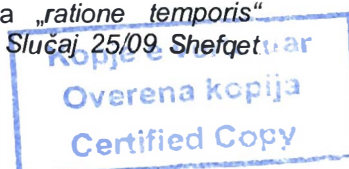
15. Podnosilac zahteva tvrdi da ga BPAK nije vratio na njegovo pređašnje radno mesto pri BPAK-u i da mu BPAK nije pružio nadoknadu u iznosu od 639.60 evra koje je Opštinski sud naredio BPAK-u da mu isplati.
16. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je njegovo zakonsko pravo da bude ponovo vraćen na njegovo pređašnje radno mesto efektivno uskraćeno, iz razloga što BPAK nije postupio u skladu sa odlukama nižih sudova, čime je počinio prekršaj članova 49 [Pravo na rad i obavljanje profesije] i 54 [Sudska zaštita prava] Ustava.

Podnesci tužene stranke

17. U svojim podnescima Sudu, BPAK je izneo da podnosilac zahteva nije vraćen na svoje pređašnje radno mesto iz razloga što je njegova tužba neosnovana i pravno neodrživa.
18. BPAK je izneo svoj stav da je raskid ugovora o radnom odnosu podnosioca zahteva izvršen u skladu sa važećim zakonom na Kosovu. On je takođe izneo da je u vreme raskida ugovora o radnom odnosu, BPAK obavljao određeni broj odgovornosti i funkcija koje su predstavljale isključiva ovlašćenja specijalnog predstavnika generalnog sekretara, u skladu sa Uredbama UNMIK-a. On je dalje izneo da su, posledično, njegove radnje, izvan nadležnosti sudova na Kosovu.

Ocena prihvatljivosti Podneska

19. U cilju rešavanja podneska podnosioca zahteva, Sud treba da razmotri pre svega da li je podnosilac zahteva ispunio zahteve prihvatljivosti, predviđene Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
20. U pogledu predmetnog podneska, Sud napominje da je odluka Vrhovnog suda doneta 24. januara 2006. dok je podnesak podnet Ustavnom sudu 9. jula 2009. godine. Time se podrazumeva da je podnesak u vezi sa događajima koji su se desili pre 15. juna 2008., datum kada je Ustav Republike Kosovo stupio na snagu. Sledi da je podnesak zastareo i sledstveno nije u saglasnosti sa „*ratione temporis*“ odredbama Ustava i Zakona (vidi *Rešenje o neprihvatljivosti, Slučaj 25/09, Shefqet*

*Haxhiu protiv Radne organizacije „Industria e akumulatorëve“, od 21. juna 2010. god
i Blečić protiv Hrvatske, Zahtev br. 59532/00, Presuda ESLJP od 29. jula 2004. god).*

Sledstveno, podnesak podnosica zahteva mora biti odbačen kao neprihvatljiv usled.

IZ OVIH RAZLOGA

21. Ustavni sud, u skladu sa članom 20 Zakona, i članom 54 (b) Poslovnika o radu, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI Podnesak kao neprihvatljiv.
- II. Ova Odluka biće poslata strankama i objavljena u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija Izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog Suda

Prof. Dr. Enver Hasani

